

maatte kunne ekspederes paa en 14 Dages Tid og ikke paa 6 Uger eller længere, som det jo nu tager. Befolkningen vilde blive glad og tilfreds dermed, og der vilde ogsaa opnaas meget for Embedsmændene ude omkring. Det er jo nemlig saaledes, at naar den Slags Sager skulle ind til Ministeriet, faa Embedsmændene dem, og naar der saa er gaaet en Tid, bliver der spurgt: Hvor er den Sag? Og det er knebent nok, at man altid vil tro det, naar der svares: Den ligger inde i Ministeriet! Jeg vil derfor slutte med at anmode om, at vore Herrer Ministre ville fremme Ekspeditionen af Sagerne, saa at vi kunne mærke, at vi leve i Elektricitetens og — hvad skal jeg sige — Automobilernes Aarhundrede.

Ovesen: Ja, det er nær ved at blive almindelig Praksis, at Talerne begynde med at udtale sig om den politiske Situation i Øjeblikket, hvilket Parti de saa end tilhøre. Jeg har ogsaa Tilbøjeligheder i denne Retning og kunde have svær Lyst til at give mine Følelser Luft i Ord. Men da Tiden i Dag er saa langt fremrykket, skal jeg beherske mig i denne Retning, renoncere derpaa og gaa over til nogle enkelte specielle Udtalelser om lokale Sager, som jeg gerne vilde bringe frem. I foregaaende Samling, da vi havde Indstillinger om Andragender til Behandling her i Tinget, var der ogsaa et Andragende under Diskussion om en Bane fra Skive til Herning, eventuelt et Punkt paa Viborg—Herningbanen. Jeg tillod mig den Gang at pege paa en Linie ogsaa Syd paa fra Skive, nemlig over Holstebro—Herningbanen et Sted enten Aulum eller Vildbjerg over Videbæk til Skern. Denne Linie mente jeg absolut maatte siges at være meget mere fordelagtig, idet den i højere Grad kunde tilfredsstille baade de lokale Krav i denne Retning og i endnu højere Grad den gennemgaaende Trafik, som man kunde vente, at en saadan Linie vilde faa fra Salling, Mors og Egnen deroppe. Den af mig den Gang udtalte Tanke har fundet en god Sangbund ude i Befolkningen i vedkommende Egne ved de mange Møder i den Anledning i Sommer, hvor der har været udelte Tilslutning til den. Der foreligger ganske vist ikke noget Lovforslag eller nogen Bevilling i den Retning, men vi vide jo, at der paa Trafikministerens Budget er opført en Post til Undersøgelse af den Slags Sager, og det er mig bekendt, at der maaske endogsaa i en nær Fremtid vil blive valgt en Deputation, som skal rejse herover og forebringe Sagen for den højt-

ærede Trafikminister. Hensigten med mine Udtalelser er kun at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Sagen, og jeg haaber, at han vil stille sig saa villigt dertil som muligt. Det første, der i saadanne Sager skal gøres, er jo Undersøgelser paa Stedet, og det er det, jeg haaber, Ministeren vil lade foretage. Saa bliver det jo et Spørgsmaal, hvorvidt eller hvor snart man kan faa en saadan Bane bygget. Der er i de sidste Dage næsten fra alle Talere, ogsaa fra Ministerbordet, talt om Sparsommelighed i Statshusholdningen, og der er da særlig peget paa mere Sparsommelighed ved Jernbanerne. Der er hørt Røster om, at man skulde være noget mere tilbageholdende med at bygge Baner paa tyndt befolkede Egne. Hertil kan jeg ikke slutte mig fuldt ud, thi det vilde komme til at svie haardest til os Jyder, og vi have dog ikke været favoriserede i den Retning. Det er sagt, at disse Baner have saa ondt ved at svare sig, det er rigtigt nok; men Lovgivningsmagten er dog gaaet med til Baner i Landets tættest befolkede og mest frugtbare Egne, uden at det egentlig kan siges, at der der har været stor lokal Jernbanetrang, og dog har det vist sig, at disse Baner heller ikke have kunnet lønne sig. Derfor tror jeg at turde sige, at man paa dette Punkt skal være en Kende mere forsigtig, thi det er ikke nogen sund Jernbaneøkonomi, der her er vist, og jeg tror heller ikke, at Sparsommeligheden paa denne Konto særlig skulde give sig Udslag i at brække ny Baner op og rive ned eller ombygge ny Stationer, naar der ikke er tvingende Nødvendighed derfor. Ganske vist vil jeg indrømme, at den Bane, som jeg her gerne vil henlede Opmærksomheden paa, er en Bane, som for en Del vil komme til at gaa gennem tyndt befolkede Egne, men disse Egne have Fremtiden for sig. Befolkningen tager til i meget høj Grad, og der ligger ogsaa gemt store Kapitaler der. Jeg skal kun nævne de store Moser, hvoraf i alt Fald enkelte vilde blive begunstigede netop af en saadan Linie. Der er endogsaa en Mose, som, saa vidt mig bekendt, er en af de største og rigeste Moser paa Tørveskær her i Landet, og Tørveskær har dog vist i høj Grad Fremtiden for sig, al den Stund det lader til, at Tørvene ere ved at fortrænge Kullene ved Dampkedlerne baade i Mejerierne og paa andre Omraader. Det er ikke sikkert, at det kan være saa ret længe, før denne Bane vil kunne forrente sig. Jeg skal i den Henseende minde om, hvad der blev